

AAN:

37e Jaargang - No. 2

APRIL/MEI 2020

verschijnt 6x per jaar

Kerkbel van de Protestantse Gemeente Vlieland

Ten geleide

Het is een volstrekt onwerkelijke situatie waarin wij ons bevinden. De ontwikkelingen gaan zo snel, dat ik mijn bijdrage voor het kerkblad een aantal malen herschrijven moest. De kans is groot dat een aantal zaken al weer achterhaald is, als u deze tekst onder ogen krijgt; dit is de situatie van 24 maart.

Dit is de Kerkbel voor de maanden waarin Pasen en Pinksteren vallen; in het midden daarvan staan de zeven witte zondagen van het centrale feest van de kerk. Gisteren werd duidelijk dat dit jaar, voor het eerst in mijn leven, in deze gehele periode geen kerkdiensten gehouden kunnen worden. Daarom geen rubriek 'Bij de kerkdiensten'. Misschien is het een idee om de Paas- en de Pinksterdienst in een lege kerk te houden en die via de kerkomroep uit te zenden, maar dat moeten we nog bezien.

Onzichtbaar kleine virussen maken pijnlijk duidelijk hoe nauw en onderling verweven onze wereld geworden is en toont ook de grote kwetsbaarheid daarvan, zowel in sociaal als in economisch opzicht. Van grenzen trekt een virus zich niets aan en alleen een volkomen isolement zou ons misschien kunnen vrijwaren van besmetting. Maar dat is geen leven, omdat het leven in angst zou zijn, dat het virus alsnog toeslaat. We zullen er samen doorheen moeten. Daarom kan ik het van harte eens zijn met de lijn die het kabinet volgt. 'Ja maar, daar zijn risico's aan verbonden', roepen mensen aan de zijlijn. Dat zal je gedacht zijn! Voor zover u het nog niet wist, risico's horen bij het leven. Natuurlijk moet je de mogelijke en verstandige voorzorgsmaatregelen nemen om jezelf en anderen niet nodeloos in gevaar te brengen. Wat dat betreft was het wel bijzonder, dat veel mensen naar de Waddeneilanden wilden komen, omdat die (toen nog) Corona-vrij waren. Tja, als je dat zo snel mogelijk wilt veranderen, dan moet je er massaal heen gaan.

Het psychologische effect van de gaandeweg strenger wordende maatregelen is gigantisch en dringt pas langzamerhand door. Zonder volledig te zijn en zeker zonder een rangorde van leed aan te brengen noem ik er een paar: De eenzaamheid van mensen in verpleeghuizen die op slot zijn. Daarover wordt veel gesproken, maar ik dacht wel even aan de veel te veel mensen voor wie het niet eens echt uitmaakt, omdat ze toch al vrijwel nooit iemand op bezoek krijgen. De mensen met een eigen bedrijf, vooral ook in het culturele veld, die van de ene dag op de andere zonder inkomen zitten. Mensen die een geliefde verloren en zelfs de troost van gezamenlijk beleefde rouw moeten missen. Bruidsparen die hun grote dag in het water zien vallen. De enorme schok voor hen die meenden dat ze alles in de hand hadden en met een harde klap ontdekken dat de wereld en hun eigen leven niet maakbaar zijn.

In deze Bel is geen echte Paasmeditatie opgenomen. De 'overpeinzingen' bestaan uit gedachten over leven, werk en dood van Dietrich Bonhoeffer, een theoloog die slechts fragmenten van een nieuwe kijk op kerk en theologie heeft kunnen nalaten,

maar, misschien juist daardoor, nog steeds volop in de belangstelling staat en mensen van nu inspireert als ze proberen te ontdekken wat de rol en taak van de kerk kan zijn in een sterk ontkerkelijkte samenleving, die af en toe ook behoorlijk ‘van God los’ is.

In deze periode valt ook 4 mei, de dag waarop we stil staan bij 75 jaar bevrijding. Het is duidelijk dat de gedachtenis juist in dit lustrumjaar niet op de gebruikelijke manier vorm kan krijgen. Voor de laatste keer zouden Sjoerd van der Heide en ik in die samenkomst gezamenlijk de leiding hebben. Vijftig jaar lang is Sjoerd hierbij betrokken geweest en hij heeft de ontwikkeling meegemaakt en meegedragen naar de stijlvolle gedachtenis van nu, waarin vrijwel alle Vlielandse geledingen harmonieus samenwerken. Nu wordt het tijd dat een jongere generatie het stokje overneemt en wie weet, hier en daar eigen, nieuwe accenten zal zetten. Dat is goed, want alles wat leeft, is in beweging en ontwikkeling; stabiel en onveranderlijk is alleen iets waar het leven uit is. Maar het is jammer dat het woord van dank en waardering voor de inzet van Sjoerd nu enkel op papier gezet kan worden en niet op 4 mei klinkt in een volle kerk.

Kerkdiensten, maar dan anders

In de drie dagen voor Pasen zal er vanuit een vrijwel lege kerk uitzendingen van ongeveer een 20 minuten verzorgd worden, op de gebruikelijke tijd, met passende muziek, de vaste lezingen en een gebed. Met Pasen zal hetzelfde, maar dan op een wat uitgebreidere schaal gedaan worden.

De tijden zijn: op donderdag, vrijdag en zaterdag allemaal om 19.30 uur. Stille Zaterdag is qua tijd dus afwijkend van andere jaren. Op zondag is de dienst op de gebruikelijke tijd van 10.00 uur.

Via de kerkomroep kunt u deze diensten mee beleven.

Overpeinzingen

Dit jaar is het 75 jaar geleden dat er een einde kwam aan de tweede Wereldoorlog. Het is ook 75 jaar geleden dat Dietrich Bonhoeffer werd geëxecuteerd, slechts een maand voor het einde van de oorlog. Zijn geloof bracht hem tot verzet tegen de tirannie van de nazi's en zijn naam werd in verband gebracht met de mislukte aanslag op Hitler in 1944. Vanuit de gevangenis schreef hij overpeinzingen, enkele gedichten en veel brieven aan zijn familie, aan zijn vriend en latere biograaf Eberhard Bethge en aan zijn verloofde, Maria von Wedemeyer. Voor haar is ook het lied bestemd dat we iedere Oudejaarsavond zingen: “Door goede machten trouw en stil omgeven” (Liedboek 511). In een liturgiegidsje, uitgegeven door de Raad van Kerken, vond ik een andere, even mooie en minder moeilijke melodie voor dit lied.

Ik had die willen opnemen in de liturgie voor de Witte Donderdag; die valt dit jaar op 9 april, de sterfdag van Bonhoeffer. Het is in ieder geval de moeite waard de tekst van dat lied aandachtig voor uzelf te lezen op de Witte Donderdag.

De theologische erfenis van Dietrich Bonhoeffer is even indrukwekkend als moeilijk te duiden, zoals dat vaak het geval is bij visionaire mensen die het niet werd gegeven om hun gedachten en inzichten tot in de diepte uit te werken. Zijn persoonlijke vroomheid had een sterk piëtistische inslag en wat kan een mens in een uitzichtloze situatie ook anders dan zich vastklampen aan God? Maar zijn ingehouden kritiek op de kerk en theologie van zijn tijd is snoeihard. Er is geen enkele ruimte meer voor zelfvoldaanheid of hoogdravende geleerdheid, alsof wij de wegen en plannen van God zouden kunnen narekenen. Integendeel, het feit dat Hitler in Duitsland maar weinig vastberaden en betekenisvol verzet van de kerk ontmoette, moet gezien worden als het bankroet van de kerk en de theologie. Voor zichzelf en voor de christenen van zijn tijd zag Bonhoeffer slechts twee taken: In de stilte van de binnenkamer bidden en liederen zingen voor God en in de drukte van het leven van alledag zorgvuldig gerechtigheid beoefenen. Dat heeft hij ook gedaan in de gevangenis, waar hij anderen tot steun en troost kon zijn. Terwijl het in hem stormde en hij meermaals ten prooi was aan diepe wanhoop. Daarvan getuigt één, voor mij het meest indrukwekkende, van zijn gedichten met de titel: “Wie ben ik?” In het liturgiegidsje dat ik al noemde, staat een bewerking door René van Loenen van dit gedicht tot een moderne psalm, die heel toepasselijk te zingen is op de melodie van Psalm 139:

*Wie ben ik, God? Ben ik de mens
die door de ander wordt gekend
als toonbeeld van lankmoedigheid,
van moed en zelfverzekerdheid,
die in gevangenschap de dagen
met milde ogen kan verdragen?*

*Wie ben ik, God? Ben ik de mens
die men alleen van buiten kent?
Zo kalm ben ik van binnen niet.
Ik huiver, voel mij leeg en ziek,
een wrak, ten dode opgeschreven.
Is dit mijn lot? Is dit mijn leven?*

*Ben ik een mens door U veracht
of hoopvol teken in de nacht?
Of ben ik beide, door elkaar:
een trooster en een huichelaar?
Wie ik ook ben, Gij kunt mij lezen,
ik hoor U toe met heel mijn wezen.*

Aan dit gedicht heeft Kees van der Zwaard de titel ontleend van zijn theatervoorstelling over Bonhoeffer, ‘Wie ben ik?’ Deze voorstelling stond gepland op 2 mei in het Podium Vlieland, maar kan niet doorgaan. Toch neem ik het persbericht op, in de hoop dat u op een latere datum deze indrukwekkende voorstelling toch kunt bijwonen.

De naam van Bonhoeffer is ook verbonden geraakt aan de zogenaamde ‘God is dood theologie’ die in de jaren zestig van de vorige eeuw opkwam. Die naam is achteraf gezien nogal ongelukkig gekozen, zeker als je getroffen wordt door de diepe spiritualiteit en intense vroomheid van Bonhoeffer. Wat er op uitdagende manier mee gezegd wilde zijn, is dat het nogal burgerlijke geloof in een god als het verlengstuk van onze wensen en verlangens en als de garantstelling voor onze cultuur, in een god wiens naam geschreven kan worden op de rand van de gulden en op de koppelriemen van de Wehrmacht stuk gebroken is op de rauwe werkelijkheid. Maar met de God van Exodus en van Golgotha had die god altijd al bitter weinig van doen. Niet iedereen begreep dit, vooral ook omdat er in de jaren na de verschrikkingen van de oorlog sterke restauratieve gedachten leefden in de samenleving. “Indië”(Indonesië) moest ‘van ons blijven’ en men maakte zichzelf wijs dat alleen een heel kleine groepje fanatici onder de Indonesiërs de vrijheid wensten. Nederland wilde, net als heel Europa, terug naar hoe het was voor de crisis en de brand en pas veel later begon door te dringen wat Bonhoeffer als visionair reeds gezien had: Het oude ligt in stukken, is onherstelbaar kapot. Het kolonialisme heeft geen basis meer, en de zelfgenoegzame kerk ook niet meer; we zullen aarzelend en tastend op weg moeten naar een nieuwe, breekbare, meer waarachtige vorm van geloof, waarbij overtuiging en geloofwaardigheid hand in hand gaan. Zoals gezegd, het duurde nog jaren voor dat besef echt doordrong. Ik herinner me nog een Kerstviering op mijn middelbare school, eind jaren zestig, waarin de geschiedenisleraar met even triomfantelijke als misplaatste logica beweerde: “Theologie gaat over God. Als God dood is, is er geen God. God is dood theologie is dus een onzinterm”. Ik mag hopen dat de brave borst later een iets dieper en meer doorleefd geloofsleven heeft verworven.

Het zou heel goed kunnen zijn dat de Corona-crisis over een aantal jaren ook gezien wordt als een waterscheiding, een kantelpunt in de samenleving. ‘Gewoon over gaan tot de orde van de dag’ lijkt me onmogelijk en in elk geval onwenselijk. Maar voor zolang het duurt zullen we elkaar moeten steunen en vasthouden, zo goed als het gaat. En elkaar in de hoede van God aanbevelen, wat er ook komt. Inderdaad, net als Bonhoeffer heeft gedaan.

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

Twee eilanders zijn in de afgelopen maanden gestorven.

In het ziekenhuis overleed Warnder Jager op de leeftijd van 62 jaar. Goed gekend heb ik hem niet, maar wat ik bewonderenswaardig aan hem vind, is dat wij elkaar op straat konden blijven groeten, ook al was ik lid van het bestuur van de Uiter-ton dat hem moest ontslaan. De uitvaart heeft aan de wal plaats gevonden en op Vlieland zijn geen kaartjes rondgebracht. Daarom beschik ik enkel over deze summiere gegevens.

Op 14 maart is Cornelis Petrus Rommens overleden, hij is 71 jaar oud geworden. Cor was al langer ziek en leven werd daardoor steeds meer lijden, zeker toen de ene tegenslag in snel tempo op de andere volgde. In kleine kring heeft de crematie later die week plaats gevonden. Ons medeleven en onze gedachten gaan uit naar Heleen en hun kinderen.

ds. Frans Weeda

Bonhoeffer-voorstelling

Dietrich Bonhoeffer was een Duitse predikant, die meedeed aan een aanslag op Hitler. Hij werd gepakt, veroordeeld en op 9 april 1945 opgehangen, slechts 39 jaar oud. Bonhoeffer deelde zijn onverzettelijkheid met moderne heiligen als Etty Hillesum, Martin Luther King, Nelson Mandela.

In antwoord op de vraag ‘wie ben ik?’ vocht hij tegen zichzelf, met God, voor vrijheid, in de gevangenis met de dood voor ogen, om overgave, om liefde.

In brieven en gedichten deed hij daarvan verslag.

Bonhoeffer
Kees van der Zwaard speelt

Eenzaam vecht de man van het geweten tegen de overmacht van omstandigheden, die een beslissing van hem eisen.
Wie blijft staande?
Kerst 1942

Regie:
Cilia Hogerzeil

Vool en spel:
Roosmarijn Tuenter

Wie ben ik?

In de door Cilia Hogerzeil geregisseerde muziektheatervoorstelling ‘Bonhoeffer – Wie ben ik?’ volgt Kees vd Zwaard hem op zijn zoektocht.

Hij speelt samen met violiste Roosmarijn Tuenter. (www.roosmarijnmusic.com)

Zij zal een tegenstem componeren en improviseren. En zij zal als Maria von Wedemeyer, de geliefde van Bonhoeffer, onbereikbaar nabij zijn.

Dierbare herinneringen

De hier onderstaande brief kregen Frans en Joke en met toestemming van de schrijfster, Henriëtte Walinga, mag deze geplaatst worden in deze kerkbel.

Lieve Frans & Joke,

Na 2 feestelijke weken Vlieland klim ik nu eindelijk in de pen.

't Voelt altijd als thuiskomen als ik op 'n eiland ben.

Dan denk ik: ik zou er wel willen wonen...

De eerdere Paaspegrimage gaf kostbare herinneringen.

Ook nu heb ik weer veel moois mogen beleven.

Vijf Kerkdiensten in 2 weken!

Elke dienst met z'n eigen beleving.

Echte kaarsen en prachtige bloemstukken.

Met Oudjaar 'n kaarsje aangestoken voor m'n vorig jaar overleden vader.

Dit moment draag ik nu in m'n hart.

'Ga met God' zongen we ook op de begrafenis.

2e kaarsje was voor 'n oud schoolvriendin.

Zij benam zich 't leven op 4 mei.

Wat kan 't leven triest zijn.

Ik zag bij jullie ook ontroering.

Zingen in 't Kleinkoor en al iets voelen van wat je los gaat laten.

Super was die zeehonden wandeling!

Ik ben alleen en later nog met m'n vriendin gaan kijken.

Wat 'n knalwerk dat Oud & Nieuw!

De vuurwerkshow was schitterend.

Combinatie met rare lui op motoren was erg apart.

M'n vriendin heeft door de herrie de show niet uitgekeken...

Mooi om de Kerkbel nu te lezen.

Wat liggen er veel herinneringen van jullie op Vlie!

Mee bewegen met de veranderende omstandigheden is 'n levenskunst.

Ik wens jullie 't goede toe!

Lieve groet, Henriëtte.

Afscheid Frans Weeda.

We weten het al een poosje, maar het komt steeds dichterbij; het moment dat ds. Frans Weeda met emeritaat gaat en afscheid neemt als predikant van onze Gemeente.

De afscheidsdienst zal gehouden worden op zondag 28 juni om 11.30 uur in de Nicolaaskerk op Vlieland. Het Kleinkoor zal meewerken aan deze dienst.

In deze dienst zal ds. Frans Weeda worden 'loggemaakt' uit het ambt als predikant.

Cadeau voor ds. Frans Weeda

Bij een afscheid hoort natuurlijk een cadeau en na afloop van de dienst willen we het cadeau aanbieden aan ds. Frans Weeda.

Graag willen we u als gemeenteleden, maar ook u als gasten en sommigen van u als vaste gasten in onze kerk in de gelegenheid stellen daaraan bij te dragen, zodat we Frans en zijn vrouw Joke een mooi afscheidscadeau kunnen aanbieden. U kunt uw bijdrage overmaken op **IBAN NL95 RABO 0367 6000 21** t.n.v. Protestantse Gemeente Vlieland, o.v.v.: Cadeau afscheid Frans Weeda.

*Namens de afscheidscommissie,
Piety de Boer,
diaken, deboerpiety@gmail.com*

Vlieland heeft een college van kerkrentmeesters

Nadat Harry de Wit het werk van kerkrentmeester, in samenspraak met de kerkeraad, vele jaren in zijn eentje heeft gedaan beschikt de protestantse gemeente Vlieland sinds half maart weer over een college van kerkrentmeesters van drie personen, het officieel vereiste minimum.

Voorzitter is ouderling-kerkrentmeester Jaap van der Kooij. Secretaris is Olchert Brouwer; die is kerkrentmeester maar geen ouderling of diaken. Het derde lid - benoemd door de classis - is good old Harry de Wit. Die woont nu weliswaar in Overijssel, maar is nog regelmatig op Vlieland en met de huidige communicatiemogelijkheden is het geen enkel probleem op afstand samen te werken. Dankzij de coronacrisis oefent heel Nederland daar nu mee. Wij zijn blij dat wij van zijn kennis en ervaring gebruik kunnen blijven maken.

Olchert Brouwer

Bijdrage van een betrokken buitenstaander;

Kerk in een veranderend Vlieland

door Aad Kamsteeg

Als geregelde bezoeker van Vlieland boeit het sociologische kader waarin de protestantse kerk zich daar bevindt me zo, dat ik me er onlangs journalistiek een beetje in verdiepte. Want samen met andere Waddeneilanden vertoont Vlieland natuurlijk wel een aantal unieke kenmerken. Ik noem er een paar op.

Terwijl het aantal vaste bewoners zo'n elfhonderd bedraagt, brengt Rederij Doeksen jaarlijks bijna 210.000 bezoekers naar het eiland. Het grootste deel van de werkende bevolking is op een of andere manier actief in de toeristische sector. De bevolking is gezegend met flink wat ondernemersgeest. Gesprekken bij restaurant Dining bij de jachthaven, bouwbedrijf Dijkstra en Teambuilding & Outdoor onderstreepten dat. Maar helaas, voor studie of vast werk trekken veel eigen jongeren naar het vasteland. Er zijn bewoners die zich bezorgd afvragen of Vlieland bij al die economisch winstgevende ontwikkelingen zijn eigen karakter nog wel zal behouden.

Gelukkig is het gemeentebestuur er zich goed van bewust dat Vlieland wel Vlieland moet blijven. Het eilandgevoel van natuur, rust en ruimte mag niet verloren gaan. Joop Lichtenberg, verantwoordelijk voor toerisme en recreatie, benadrukt dat er een maximum van achtduizend gasten is vastgesteld en de huidige mono-economie wat diverser moet worden. Het nieuwe moet dus op verantwoorde manier in het oude worden ingepast.

Is dat laatste niet precies wat de protestantse gemeente voor ogen staat? De apostel Paulus wekt de gelovigen ergens (1 Thess. 5:21) op alle dingen te onderzoeken en daarbij het goede te bewaren. Hij bedoelt dat christenen moeten nagaan of alles wat zich als profetisch of bijbels aandient wel van de heilige Geest komt. Alleen dat laatste is namelijk het behouden waard.

Maar misschien mag ik me ook een wat vrijere toepassing veroorloven. In dat geval zou ook kunnen gelden dat het klassieke kerkje aan het Kerkplein, met behoud van het evangelie, met elan onderzoekt welke nieuwe mogelijkheden zich voor haar aandienen in een veranderend Vlieland. Je wilt pioniersgemeente zijn of niet.

Kerkomroep vanuit de Nicolaaskerk Vlieland

Sinds zondag 15 juli 2018 worden de kerkdiensten live uitgezonden.

U kunt meeluisteren via de website www.kerkomroep.nl en onder gemeente: “Vlieland” invullen.

Kerkbel

Mocht u deze Kerkbel na een kerkdienst mee hebben genomen en hem graag per email ontvangen op uw thuisadres, dan kunt u dat opgeven via kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl

Overigens staat de Kerkbel ook op de website van de kerk www.protestantsegemeentevlieland.nl onder kerkelijke gemeenschap.

Voor wie de Kerkbel per post ontvangt en hem net zo lief digitaal ontvangt, geef dat dan svp door. Maakt u geen gebruik van internet, dan kunt u de Kerkbel ook per post ontvangen. Richt uw verzoek dan aan; Redactie Kerkbel, Kerkplein 7, 8899 AW Vlieland.

Bij een verhuizing kunt u het nieuwe adres ook doorgeven via: kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl of per post aan Redactie Kerkbel, Kerkplein 7, 8899 AW Vlieland.

De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

Wees niet bang

Misschien kun je wel zeggen dat “Wees niet bang” het thema is van Pasen.

In het evangelie van Matteus staat het zelfs twee keer achter elkaar.

Wees niet bang.

Maar de leerlingen waren dus wel bang. In de oorspronkelijke Griekse tekst van het evangelie van Marcus zijn de laatste woorden van het evangelie: want ze waren bang.

Angst.

Een beeldend woord. Het sist ervan. Angst.

Angst loopt als een rode draad door het hele verhaal van Jezus, of misschien zelfs wel als een schrikdraad. Het knettert en vonkt ervan, vooral als het over Pasen gaat:

ontsteltenis, schrik en vrees. Jezus was zelf ook bang, vooral in de hof van olijven. En na Pasen waren de leerlingen zo bang dat ze tot Pinksteren binnenbleven. De angst had hen volledig in de greep. De heilige Geest moest eraan te pas komen, voordat de deuren en ramen open gingen.

Wees niet bang.

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik ben wél bang in deze tijd van Corona. Bang om mijn kwetsbare dierbaren, vooral de jongeren. Bang om al die prachtige mensen die in gevaar zijn. Het is net alsof we in een film terecht zijn gekomen, maar dan in werkelijkheid met alle onzekerheid en angst.

Kunnen wij steun vinden in ons geloof?

Nou, we hebben wel een boek vol verhalen van bange mensen die toch bleven vertrouwen. Misschien kunnen we daar een voorbeeld aan nemen. Niet omdat God ons op wonderbaarlijke wijze uit deze ellende zal redden, maar omdat Hij met ons is. Juist in alle ellende, in onze grote angst.

In de psalmen zien we nog een bijzonder omslagpunt. De palmist roept tot God, vanuit de diepe ellende. En dan, ineens, lijkt hij (of zij?) zich te realiseren dat God juist daar is, heel dichtbij. Lees psalm 22 maar eens. Misschien is daar nu wel tijd en gelegenheid voor.

God is bij ons, in die angstige diepte, als een stille kracht in ons hart, als een bemoeidigende hand op onze schouder, als de grond onder onze voeten.

Als de storm ons bedreigt

Als de hemel donker is,

Als golven over ons heen slaan

Wees dan ons houvast

Geef ons licht en rust in het hart

Opdat we volhouden

Tot we in uw veilige stilte zijn

Dat vragen wij U op voorspraak van Maria, onze Sterre der Zee

Susan G. Boukema-Koopman

Em. Pastor

Van paus Franciscus

“We moeten begrijpen dat in kleine dingen onze schat ligt. Deze gebaren van tederheid, genegenheid en medeleven, zijn minimaal en hebben de neiging om verloren te gaan in de anonimiteit van het dagelijks leven, maar ze zijn desalniettemin beslissend en belangrijk.

Bijvoorbeeld, een warme maaltijd, een streling, een knuffel, een telefoontje... Het zijn de details van het dagelijks leven die het leven zinvol maken en die de gemeenschap en communicatie tussen ons tot stand brengen. Verkwist deze moeilijke dagen niet.”

Voor eventuele vragen kunt u bellen met;

Mevrouw A. Roos-van der Heide

Lutinelaan 6, 8899 BE Vlieland

tel. 0562 4515 49

of pastor S. Boukema 06-53 26 93 30

Communicatie Bisdom Groningen – Leeuwarden betreffende kerkelijke vieringen tot Pinksteren

De meest recente informatie over het stopzetten van de Rooms-Katholieke vieringen kunt u vinden op de website van het bisdom Groningen-Leeuwarden:

www.bisdomgl.nl

U kunt de communicatie van de Nederlandse bisschoppen ook aanvragen bij pastor Susan Boukema susan@kpnplanet.nl

COLOFON

R.K. Pastoraat Vlieland

pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)

woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum

email: susan@kpnplanet.nl

telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn

werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp

email: c.m.conijn@hotmail.com

telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

Concerten bij kaarslicht

Het eerste concert uit de serie Concerten bij kaarslicht, welke uitgevoerd zou worden op zaterdag 30 mei, door MERAIN, is geannuleerd i.v.m. de maatregelen die er zijn rondom het coronavirus.

- **Zaterdag 6 juni,**
Eleonore Pameijer, fluit en Ralph Rousseau,
vola da gamba, viool, cello en piano

Het duo Eleonore Pameijer en Ralph Rousseau stelt bijzondere programma's samen, waarin naast barokmuziek van o.a. Bach, Telemann en Vivaldi vaak ook eigentijdse werken ten gehore worden gebracht. Beide musici worden geprezen om hun aanstekelijke muzikale uitvoeringen, hun voortreffelijke samenspel en hun enthousiaste presentatie. Eleonore studeerde te Amsterdam waar ze cum laude slaagde, waarna ze nog verder studeerde in de V.S. en Italië. Ze won het Frank Martin-Concours en soleerde bij vele orkesten in Europa en Amerika.

Ralph Rousseau studeerde ook cum laude af aan het conservatorium (contrabas). Later verwisselde hij zijn contrabas voor de viola da gamba en inmiddels is hij de meest bekende Nederlandse ambassadeur voor dit instrument. Naast contrabas studeerde Ralph ook natuurkunde aan de universiteit en promoveerde daarop.

Onder voorbehoud regels i.v.m. coronavirus

De Concerten bij kaarslicht worden georganiseerd t.b.v. het restauratiefonds van de Nicolaaskerk. Ze worden mede mogelijk gemaakt door Hotel Herbergh van Flielant. Toegangskaarten zijn op de dag van het concert aan de kerk verkrijgbaar. Op wo. en do. van 10.00 tot 12.00 uur, als het concert op zaterdag is van 11.00 tot 12.30 uur en (indien niet uitverkocht) 's avonds vanaf 20.00 uur. U kunt alleen cash betalen, pinnen niet mogelijk.

Reserveren (aanbevolen) kan via www.protestantsegemeentevlieland.nl.

Telefonisch reserveren kan ook: 06-30873617.

Legaten en erfstellingen

De Protestantse Gemeente op Vlieland is door de belastingdienst aangewezen als een "algemeen nut beogende instelling". Dat betekent dat giften (waaronder erfenissen en legaten) aan onze gemeente of aan de diaconie niet worden belast met schenkingsrecht. Ook mag u uw giften meetellen voor uw giftenaftrek bij uw aangifte inkomstenbelasting. Schenken aan de gemeente of de diaconie is dus fiscaal voordelig!

Protestantse Gemeente Vlieland

Kerkplein 7 • 8899 AW Vlieland
scriba@protestantsegemeentevlieland.nl
www.protestantsegemeentevlieland.nl

Bankrekeningen:

NL 95 RABO 0367.600.021 t.n.v. Protestantse Gemeente Vlieland op Vlieland

NL 36 RABO 0119.324.636 t.n.v. Restauratiefonds kerk Vlieland op Vlieland

NL 08 RABO 0367.600.714 t.n.v. Diaconie Gemeente Vlieland op Vlieland

Informatie over een abonnement op de Kerkbel vindt u in de Kerkbel..

Kerkenraad van de Protestantse Gemeente op Vlieland:

Predikant/ ds. F.H. Weeda, kerkplein 5, 8899 AW, Vlieland
Voorzitter: tel. 0562-850518; e-mail: fhweeda@home.nl

Ouderling/scriba: H. van Keulen, Dorpsstraat 41, 8899 AB Vlieland
tel. 0562-451573; e-mail: vankeulenharry@gmail.com

Ouderling/ S.J. van der Kooij, Dorpsstraat 125, 8899 AE Vlieland
Kerkrentmeester: tel. 06-22801607; e-mail: jaapvdk4@gmail.com

Diaken: mevr. P. de Boer, Zuiderhaven 19-1, 8861 CK Harlingen
tel. 06-50557700; e-mail: deboerpiety@gmail.com

Diaken: mevr. C. de Jong-Mollema, Havenweg 11, 8899 BB Vlieland
tel. 0562- 451110; e-mail: co.jong@planet.nl

Kerkrentmeester/ O. Brouwer, Dorpsstraat 179, 8899 AG Vlieland
Geen lid KR: Tel. 06-22392591; e-mail: ogb@outlook.com

Kerkrentmeester: H. de Wit, Tollenaar 7, 8124 AX Wesepe
Geen lid KR: tel. 06-83232078; e-mail: de.wit.h41@gmail.com

Koster: mevr. I. Rugenbrink, Middenweg 19, 8899 BA Vlieland
tel. 06-54252762

Kopij

Kopij voor het volgende kerkblad **[juni/juli 2020]** kan worden opgestuurd
t/m woensdag 27 mei 2020 naar Piety de Boer, e-mail: deboerpiety@gmail.com